coche, se metió en el bosque y empezó a cantar.

Bixu mientras tanto liberó al pez del anzuelo y lo lanzó al agua mientras miraba la orilla. Una vez más lanzó el sedal y esperó...

- ¡Qué día! -suspiró- es increible.

La caña se agitó. Se abalanzó sobre ella deseando que fuera una trucha. Desde luego debía ser un gran ejemplar con lo que pesaba. Se asomó un poco y se quedó asombrado.

- Pero bueno, quítame el anzuelo, estúpido! -Una lamia, tan rubia y bella como era de esperar, le gritaba con voz chillona. -Todo el día peinándome esta mata de pelo para que llegues tú y me lo enredes -y con hábil salto mitológico se subió al puente en un santiamén.

- La verdad es que estoy harta de dar‑e al peine, chico. No me luce nada. Es un bosque de locos: hace un momento me he cruzado con una vaca y he tenido que tirarme al río de cabeza.

Bixu no podía meter baza. La lamia era tan guapa como habladora. Por fin acabó de arreglarse el pelo y le miró seductora:

- ¿Y tú quién eres? -Su voz se hacía más dulce.

- Yo... pesco aquí. -Bixu enrojecía

zuen ibaiertzera begiratzen zuen bitartean. Amuaria bota zuen, beste behin, eta itxaron egin zuen...

- Hau eguna! -hasperen egin zuen- harrigarria da.

Kainabera mugitu egin zen. Segituan hartu zuen, amuarrain bat izan zedin desiratuz. Bere pisuagatik behintzat, arrain handia behar zuen izan. Behera begiratu zuen eta harriturik geratu zen.

- Baina, ken iezadazu amua, ergel hori! -lamia ilehori eta eder batek, espero zitekeen bezala, ahots zoli batez oihu egiten zion.- Egun osoa ile mataza hau orrazten eman dut, gero zu etorri eta dena nahasteko -eta jauzi mitologiko trebe batez zubira igo zen berehala.

- Egia esateko, behin eta berriro orrazten nazkaturik nago, mutil. Ez zait batere nabaritzen. Eroen baso bat da: duela momentu bat behi batekin topatu naiz eta ibaira bota behar izan naiz buruz behera.

Bixuk ezin zuen hizketan sartu. Lamia, ederra bezain hizjarioa zen. Azkenean amaitu zuen ilea apaintzen eta modu erakargarrian begiratu zion:

- Eta zu nor zara? -bere ahotsa goxoago egiten zen.

- Ni... nik arrantza egiten dut hemen -Bixu gorritzen ari zen (bere bizitza guztian ez zen inoiz horrelako egoeran aurkitu).

- Aiba, bai jantzi arraroa! Aizu, soineko horrek erosoa izan behar du. Nolako zortea duzuen gizon horriek hori eraman ahal izateagatik!

- Prakak? -esan zuen Bixuk prakei begiratuz- Beno, bai, erosoak dira, baina ez du inolako meriturik, mundu guztiak jazten ditu.

deux boutons de sa chemise.

Finalement il s'en va en direction contraire du lieu où il a laissé sa voiture. Et en entrant dans la forêt, il commence à chanter.

Pendant ce temps Bixu a libèrè le poisson et l'a remis à l'eau.

- "Quelle journée, se dit-il, c'est incroyable".

Mais le canne commence à s'agiter. Il se penche au-dessus en espérant que ce soit une truite. Mais vu le poids, ce devait être une grande truite. Il se penche de nouveau et tout à coup:

- Mais enfin, enlève-moi cet hameçon, imbècile!.

C'etait une lamia aussi blonde et belle qu'on les imagine.

- Si tu crois que je passe toute la journée à peigner cette tignasse pour que tu me l'emmêles.

En disant cela elle saute habilement en un éclair sur le pont.

- La vérité c'est que j'en ai marre de me peigner, garçon. Ca ne sert à rien, je vis dans un bois fou. Tiens, tout à l'heure, j'ai croisé une vache et j'ai dû me jeter à l'eau, la tête la première.

Bixu ne peut pas en placer une. La lamia est aussi belle que bavarde.